

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Ek/837/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118313924
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118313924.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: D. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, XXX XX D., zast. D.. Z. B., advokátom, so sídlom P. 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 018 201, proti povinnému: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, o vymoženie 2 225,37 eur a trov exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/837/2018 zo dňa 13. augusta 2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/837/2018 zo dňa 13. augusta 2018 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 30.07.2018, domáha od povinného vymoženia istiny v sume 2 225,37 eur a trov exekúcie, a to na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 2T 98/2016-86 zo dňa 22.08.2016, právoplatný a vykonateľný dňa 22.08.2016.

2. Okresný súd Banská Bystrica konajúcí vyšším súdnym úradníkom uznesením sp. zn. 19Ek/837/2018 zo dňa 13. augusta 2018 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol (I. výrok) a rozhodol, že oprávnený nemá nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

3. Vyšší súdny úradník predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že sa predovšetkým zaoberal otázkou vecnej legitímácie, a teda či oprávnený v návrhu je aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie návrhu a povinný pasívne vecne legitimovaným subjektom povinnosti. Exekučným titulom, ktorý bol prílohou návrhu na vykonanie exekúcie, súd uložil povinnosť nahradiť oprávnenému škodu vo výške 3 584,69 eur obvinenému. Povinný, označený v návrhu na vykonanie exekúcie nebol účastníkom predmetného trestného konania a ani mu nebola voči oprávnenému exekučným titulom uložená žiadna povinnosť. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnená osoba z návrhu na vykonanie exekúcie nie je oprávnená požadovať splnenie nároku z exekučného titulu voči povinnému, nakoľko výrok vykonateľného rozhodnutia zaviazal na plnenie povinnosti iba obvineného, súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, a preto v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku návrh oprávneného v celosti zamietol. Vyšší súdny úradník zároveň nad rámec predmetného rozhodnutia uviedol, že exekučný súd nespochybňuje právo oprávneného domáhať sa splnenia povinnosti voči povinnému, označenému v návrhu na vykonanie exekúcie, avšak pre výkon exekúcie musí táto povinnosť vyplývať z vykonateľného exekučného titulu. Keďže k zastaveniu exekučného konania došlo v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď iba oprávnený je účastníkom exekučného konania a navyše samotný oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie s vadou, pre ktorú súd nemohol pokračovať v exekučnom

konaní a vydať poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, oprávnenému nevznikol nárok na náhradu trov konania.

4. Proti tomuto uzneseniu - proti prvému a druhému výroku, podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že súd pri vydaní napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom nevzal do úvahy ust. § 36 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 22.08.2016, č. k. 2T 98/2016-86, súd uložil obvinenému povinnosť nahradíť oprávnenému ako poškodenému škodu vo výške 3 584,69 €. Z dôvodu, že obvinený ako škodca nemal uzatvorené povinné zmluvné poistenie, náhradu škody je povinný v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“) uhradiť Slovenská kancelária poisťovateľov, a to z garančného fondu. Ustanovenie § 24 ods. 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení teda uvádza, že poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona. V nadväznosti na to ustanovenie § 36 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku stanovuje, že proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť z exekučného titulu, pričom prevod alebo prechod práv alebo povinností musí byť doložený verejnou listinou alebo inou listinou, z ktorej takáto skutočnosť vyplýva. To neplatí, ak táto skutočnosť vyplýva zo zákona. Vydaním napadnutého rozhodnutia bola oprávnenému odňatá možnosť domáhania sa svojho nároku od povinného, na ktorého prešla povinnosť z exekučného titulu s poukazom na príslušné ustanovenia zákona o povinnom zmluvnom poistení a Exekučného poriadku. Konajúci súd uviedol, že právo oprávneného domáhať sa splnenia povinnosti voči povinnému nespochybňuje, avšak pre výkon exekúcie musí táto povinnosť vyplývať z vykonateľného exekučného titulu. Oprávnený považuje takto súdom vyslovený právny názor za nesprávny. Oprávnený s poukazom na § 36 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku môže navrhnúť vykonať exekúciu aj proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, ak sú na to splnené zákonom stanovené podmienky. Navyše vzhľadom k tomu, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 22.08.2016, č. k.: 2T 98/2016-86 bola vyčíslená výška škody a obvinenému ako škodcovi uložená povinnosť túto škodu oprávnenému uhradiť, oprávnený sa ďalej nemôže domáhať od povinného náhrady škody inak než len podaním návrhu na vykonanie exekúcie, nakoľko žalobcovi v tom bráni prekážka litispendencie. Vzhľadom na vyššie uvedené má oprávnený za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a žiada Okresný súd Banská Bystrica, aby v zmysle § 249 CSP v spojení s § 250 ods. 2 CSP zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13.08.2018, č. k.: 19Ek/837/2018.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za vecne správne a sťažnosť oprávneného proti nemu tak za nedôvodnú.

13. Primárne súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 250 ods. 1 CSP, keďže sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Z obsahu súdneho spisu mal súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho uviedol vyšší súdny úradník a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre uvedený právny záver, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na oprávneným uplatnené dôvody sťažnosti. Napriek presne opačnému názoru oprávneného súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej vyšším súdnym úradníkom na podporu ním zvoleného postupu v napadnutom uznesení. Práve pre správnosť a i objektívnu argumentačnú presvedčivosť dôvodov uvedených v napadnutom uznesení (objektívnu z pohľadu schopnosti presvedčiť každého s výnimkou niekoho majúceho nespochybniteľný záujem na inom výsledku konania) by z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Avšak k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia vo väzbe k dôvodom sťažnosti oprávneného súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť ešte nasledovné.

14. Podľa § 48 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

15. Podľa § 36 ods. 1,2 Exekučného poriadku, proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu. Prevod alebo prechod práv alebo povinností musí byť doložený verejnou listinou alebo inou listinou, z ktorej takáto skutočnosť vyplýva; to neplatí, ak táto skutočnosť vyplýva zo zákona alebo z obchodného registra.

16. Podľa § 24 ods. 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona.

17. Oprávnený vo svojej sťažnosti argumentuje, že na povinného s poukazom na § 36 ods. 1, 2 Exekučného poriadku a § 24 ods. 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení prešla povinnosť z exekučného titulu a teda oprávnený môže navrhnúť vykonať exekúciu aj proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, ak sú na to splnené zákonom stanovené podmienky. Exekučný súd k tomuto tvrdeniu uvádza, že je potrebné rozlišovať medzi uplatnením si práva v základnom (nachádzacom) konaní a vymáhaním už judikovaného práva v exekučnom konaní. Z podstaty exekučného konania vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného štátneho orgánu alebo iným zákonom stanoveným spôsobom. Z toho dôvodu je nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v konaní o veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) je potom možné prihliadnúť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu, nakoľko účelom exekučného konania nie je posudzovanie práv a povinností priznaných vykonateľným rozhodnutím, ale nútená realizácia exekučného titulu, a to za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Vyšší súdny úradník v bode 9. napadnutého uznesenia správne poukázal, že exekúcia môže byť nariadená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej s tým, že materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená okrem iného tým, že rozhodnutie obsahuje aj presnú individualizáciu oprávneného a povinného. Vykonanie exekúcie teda prichádza do úvahy spravidla len v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia), a len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule. Proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť

alebo právo z exekučného titulu, prevod alebo prechod práv alebo povinností však musí byť doložený verejnou listinou alebo inou listinou, z ktorej takáto skutočnosť vyplýva s výnimkou, ak táto skutočnosť vyplýva zo zákona alebo z obchodného registra. V exekučnom konaní je však možné prihliadať len na zmenu osoby oprávneného alebo povinného, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Nemožno teda akceptovať prechod alebo prevod, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, pretože tento prechod alebo prevod sa mal prejavíť už v procesnom nástupníctve (zmena alebo zámena účastníka konania v základnom konaní) a v správnom vyriešení aktívnej vecnej legitímácie v základnom konaní. (pozri napr. Uznesenie Krajského súdu Nitra zo dňa 30.06.2014, sp. zn. 26CoE/182/2014). Navyše k prechodu práva dochádza buď univerzálnou sukcesiou (napr. smrť fyzickej osoby, zánik právnickej osoby bez likvidácie s právnym nástupcom, predaj podniku) alebo singulárnou sukcesiou, ktorá sa považuje za prevod práva alebo prevzatie povinnosti (napr. postúpenie pohľadávky, prevzatie dlhu, zmluva o prevode vlastníckeho práva k veci). V posudzovanom prípade sa však ani o prechod, ani o prevod práva nejedná, pretože uložením povinnosti obvinenému v trestnom konaní zaplatiť oprávnenému náhradu škody neprechádza táto povinnosť zo zákona, t. j. bez prejavu vôle účastníkov, z obvineného na osobu, ktorú oprávnený v tomto konaní označil ako povinného, tak ako to oprávnený vo svojej sťažnosti tvrdí. Oprávnený síce môže podľa § 24 ods. 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení uplatniť nárok na náhradu škody proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení, avšak urobiť tak môže len v základnom (nachádzacom) konaní, nie však už v exekučnom konaní, t.j. poškodený si mohol voči Slovenskej kancelárii poisťovateľov uplatniť právo na poistné plnenie z poistného garančného fondu (§ 24 zákona o povinnom zmluvnom poistení), avšak v danom prípade si svoje právo na náhradu škody uplatnil priamo proti škodcovi (obvinenému) v rámci trestného konania.

18. Keďže teda osobe, ktorú v danom konaní oprávnený označil ako povinného, nebola exekučným titulom, pripojeným k návrhu na vykonanie exekúcie, uložená žiadna povinnosť, a oprávnený súdu nepreukázal ani prechod, resp. prevod uloženej povinnosti na túto osobu, vyšší súdny úradník správne postupoval, keď prvým výrokom návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol podľa ust. § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku pre rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, a vzhľadom k skutočnosti, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie s vadou, pre ktorú súd nemohol vydať poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, tak vyšší súdny úradník rovnako správne postupoval, keď druhým výrokom rozhodol, že oprávnený nemá nárok na náhradu trov konania.

19. S poukazom na vyššie uvedené závery a citované ustanovenia právnych predpisov súd teda dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/837/2018 zo dňa 13. augusta 2018, vydaného vyšším súdnym úradníkom, nie je dôvodná a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.